

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เริ่มจากการมีปฏิญญากรุงเทพ เพื่อร่วมก่อตั้งสมาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.2510 ประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก็มีความร่วมมือทางด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ต่อกันใกล้ชิดมากขึ้นเพื่อสร้างความเจริญให้กับภูมิภาค

และในปีพ.ศ.2535 ประเทศทั้งหมดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้ง 10 ประเทศก็ร่วมมือกันในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนขึ้น

ซึ่งจะเป็นความร่วมมือทางด้านต่าง ๆ ต่อกันให้มากขึ้น โดยลดอุปสรรคทางการค้าต่อกันได้น้อยลง เพื่อส่งเสริมมูลค่าการค้าระหว่างกันให้มากขึ้นโดยลดภาษีให้แก่กัน

การส่งเสริมโครงการอุตสาหกรรมอาเซียน การร่วมมือกันทางด้านการศึกษาในโครงการเยาวชนอาเซียน การแลกเปลี่ยนทางด้านเทคโนโลยีซึ่งกันและกัน

รวมถึงการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมต่อกัน เป็นต้น ปัจจุบันอาเซียนจัดเป็นกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียโดยประเทศสมาชิกจะต้องลดภาษีทางการค้าระหว่างกันให้เหลือ 0%

ปัจจุบันเขตการค้าเสรีอาเซียนถือเป็นตลาดส่งออกสินค้าที่สำคัญที่สุดของไทยเนื่องจากมีประชากรรวมกันประมาณ 500 กว่าล้านคน มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราที่สูงรองจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงเป็นกลุ่มทางเศรษฐกิจที่มีพลัง

ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ

ส่วนใหญ่การค้าของไทยอยู่ในระดับที่ได้เปรียบดุลการค้ายกเว้นกับประเทศญี่ปุ่น ไทยยังเสียเปรียบดุลการค้า ตัวอย่างของความร่วมมือทางการค้า เช่น สิงคโปร์ ยกเลิกภาษีนำเข้าสินค้าไทย 406 รายการ

ซึ่งประกอบด้วย สิ่งทอ เพอร์นิเจอร์ เสื้อผ้า และไทยกับเวียดนามตั้งกรรมการดูแลการประมงและผลประโยชน์ ผลของความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจกับประเทศในเอเชีย ทำให้ไทยสามารถขยายการค้า รักษาผลประโยชน์ด้านการลงทุน รวมทั้งพัฒนาความร่วมมือด้านการค้ากับประเทศในแถบนี้มากขึ้น

ความร่วมมือด้านความมั่นคงของประเทศ

ในขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านคือ ลาว เวียดนาม กัมพูชา มีปัญหาการขัดแย้งภายในประเทศส่งผลกระทบมาสู่พรมแดนไทย ความมั่นคงของชีวิต ทรัพย์สินของประชาชนบริเวณชายแดน

ประเทศไทยมีเขตชายแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย พม่า ลาว กัมพูชา แนวเขตแดนมีทั้งหมดไปตามยอดเขา และแนวสันปันน้ำแนวลำน้ำ แนวร่องน้ำลึก แนวที่ราบเส้นตรง และแนวเขตทางทะเล

ดังนั้น ปัญหาเกี่ยวกับพรมแดนมีผลกระทบต่อการบริหารท้องถิ่นในเขตจังหวัดชายแดน จำนวน 32 จังหวัด ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศได้มีการเจรจากันอยู่เป็นประจำ

เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น การลักลอบขายสินค้า แรงงานเข้าประเทศ การจับกุมชาวประมงไทย และการลักลอบทำลายป่า ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านได้กระทำอยู่เสมอ

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของปัญหา ผลที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือด้านความมั่นคงก่อให้เกิดความสงบและการรักษาผลประโยชน์ของประเทศได้อย่างดี

ความร่วมมือทางการศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ประเทศไทยได้มีการแลกเปลี่ยนและให้ความช่วยเหลือทางด้านการศึกษาแก่ประเทศเพื่อนบ้านและกลุ่มประเทศในเอเชีย

โดยจัดทำในลักษณะโครงการร่วมกันพัฒนาการส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม จัดดำเนินการแก้ไขระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

ซึ่งผลก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันลดความตึงเครียดระหว่างประเทศก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันที่ดีและเกิดสันติภาพในภูมิภาค